

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas Kuldīgas rajona komitejas un Kuldīgas rajona izpildu komitejas laikraksts

13. gads
№ 149 (2038)

Trešdien, 1957. g. 25. decembrī

Maksā 15 kap.

RAJONA KOLCHOZOS

Slaucējas uzņemas jaunas saistības

Šīs dienas kolchoza „Sarkana zvaigzne” lopkopji par godu LKP XV kongresam uzņemas jaunas socialistiskās sacensības saistības.

Marija Lapsa ir viena no labākajām slaucējām kolchozā. Viņa jau ar janvāra pirmajām dienām cinīsies par to, lai visā gadā izslauktu 2500 kg piena no katras govs. Iegūt no govs 2500 kg piena — tādas ir arī slaucējas Marijas Taubes saistības.

Krietni palielināt piena izslaukumus apņēmusies arī slaucēja Kate Leimane, Anna Jekabsons un citas.

Jaunas saistības uzņemas arī cūkkopji. Piemēram, bekonaudzētājs Jekabs Grosmanis apņēmis nākamajā gadā nobarot 150 bekonu, bet cūkkope Ieva Krūmiņa — iegūt metienu ne mazāk kā 16 siļķu.

Sanāksmē lopkopji izteica arī savas prasības valdei, kuras priekšsēdētājs b. Lieknis apsolīja izpildīt.

V. Valaine,
kolchoza zootehniķe

Katra iztrādes diena — turpat 100 rubļu

Tagad, kad saimniecības gads tuvojas noslēgumam un lielākā daļa dārzkopība iegūtās produkcijas realizēta, redzams, ka kolchoza „Imanta” dārzkopji krietni pālejušies. Līdz šim par valsts sagāde un tirgū pārdošanai dārzeņiem iegūti vairāk nekā 200 tūkstoši rubļu. Turklāt visa produkcija vēl nav pārdo-

300 cēt caurmērā no hektara. Labi padevās arī gurķi. Aprēķināts, ka katra dārzkopība patērētā iztrādes diena devusi turpat 100 rubļu ienākuma.

Gātie panākumi imantiešu ierosinājuši nākamajā gadā vēl plašāk audzēt dārzeņus. Piemēram, agros kartupeļus paredz audzēt 40 ha platībā, bet kāpostus — 5 ha.

A. Veldze

Visi graudaugi izkulti

Aizvakar lauksaimniecības artēļa „Grauds” laudis varēja ziņot priecīgu vēsti — pabeigta graudaugu kultūra. Kaut gan kolchoza strādāja tikai viena Kables MTS mašīna, traktorista b. A. Vīzbuļa un mašīnistu b. V. Plauža vadībā katru dienu uzdevumu ne tikai izpildīja, bet arī pārsniedza.

Kaut gan vēl nav pilnīgi aprēķinātas vīdējas ražas, jau tagad var teikt, ka tās ir lielākas nekā pērn. Tā vasaras krieši

iegūti caurmērā 10 cēt no ha. Laba ir rudzu raža.

Līdzekļu kultūrai kolchozā rosīgi tirija un kaltēja sēklu. To darīja gados vecākās sievietes. Tagad kolchozā atbērtā visa pavasara sējai vajadzīgā rajonizēta šķirnes graudaugu sēkla — 380 centneri. Paraugi nosūtīti pārbaudei.

Šajās dienās kolchozā pabeigta arī ilggadīgo zālāju sēklinieku kultūra.

V. Zile

27 gadi vienā fabrikā

Attēls: b. Rudovics darbā.

Bija 1920. gada marts, kad 17 gadus vecais jauniešs iegāja pie Kuldīgas fabrikanta Vintlera. Jauniešs lūdza pieņemt viņu darbā.

Fabrikantam strādnieki bija vajadzīgi, un Herbertu Rudovicu pieņēma.

Šogad viņam jau apritēja 27 gadi, kopš strādā vienā uzņēmumā.

Tiesa, šajā ilgajā darba posmā b. Rudovicam bija kā baltas, tā nebaltas dienas.

1939. gadā fabrikants republikāniskās uzskaites uz Vāciju, fabriku slēdza un par strādniekiem nelikās ne zinīs. Biedrs Rudovics uz laiku bija bezdarbnieks. Bet tikko fabrika atjaunoja darbu, viņš viens no pirmajiem stājās pie kārsām aparāta.

Pašos pamatos viss izmainījās, kad Latvijā nodibinājās padomju vara. Tad b. Rudovics ne tikai pats rosīgi strādāja, bet arī apmācīja jaunus. Uz Padomju Latvijas 10. gadadienu b. Rudovicam izsniedza Kuldīgas rajona Darbajaužu deputātu padomes Goda rakstu. Centīgais kārsējs apbalvots vairākas reizes. Brigades ražotā produkcija ir tikai teicamas kvalitātes. Par teicamiem panākumiem darbā šā gada III ceturksnī b. Rudovica vadītāi brigādei piešķirts Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes vieglās rūpniecības pārvaldes Goda raksts. Tagad, sacenšoties par godu Latvijas KP 15. kongresam, b. Rudovica vadītā brigade dienas uzdevumu izpilda par 115 — 120 procentiem.

(LTA)

A. Krauja

PADOMJU UKRAINAS UZPLAUKUMS

(40 gadi, kopš Ukrainā pasludināta padomju vara)

Šodien aprit 40 gadi, kopš Ukrainā pasludināta padomju vara. Aizvadītajos gados PSRS tautu brālīgajā saimē Ukrainas darbaļaudis guvuši izcilus panākumus visās saimniecības un kultūras dzīves jomās.

Līdz Lielajai Oktobra socialistiskajai revolūcijai Ukraina bija atpalikusi agrara zeme. Auglīgo stepi un lielās dabas bagātības barbariski ekspluatēja angļi, franči un vācu kapitalisti, polji pānī un Austroungārijas baroni. Ukrainas ekonomika bija pilnīgi atkarīga no ārzemju kapitāla.

Padomju varas gados Ukraina radikāli izmainījies. Tā kļuvusi par republiku ar augsti attīstītu rūpniecību, kolektīvistisku socialistisku lauksaimniecību un plauckošu kultūru. Tagad Ukrainā 20 dienās ražo tikpat daudz rūpnieciskās produkcijas, cik ražoja visā 1913. gadā. Ukrainas PSR uzņēmumi dod četras reizes vairāk čuguna, tērauda un veltēģu, nekā deva visa cariskā Krievija. Ukrainā tagad ražo gandrīz 70 reizes vairāk elektroenerģijas nekā 1913. gadā.

Ukrainas PSR darbajaudis lepojas, ka Padomju Savienībā katrai trešo akmeņogļu tonnu iegūst Ukrainas šachtās, katru otro čuguna tonnu un katru trešo tērauda tonnu kausē Ukrainas domnās un martenkrāsnīs. Ukrainā iegūst 60 procentus no visas PSRS dzelzsrūdās.

Ukrainas uzņēmumos tagad kausē pusotras reizes vairāk čuguna nekā Anglijā un daudz vairāk nekā Francijā, Itālijā un Austrijā kopā; tērauda izlaide ir gandrīz tikpat liela kā Francijā un Itālijā kopā. Ukrainā iegūst vairāk akmeņogļu nekā Francijā, Kanādā, Beļģijā, Spānijā un Holandē kopā.

Padomju varas gados Ukrainā izalgusi un attīstījusies krāsainā metalurģija, sāksis ražot darbgaldus, traktoros, aparatus un citas mašīnas, kurām ir liela loma tehnikas attīstībā. Novokramatorskas rūpnieciskās kolektīvs radījis visspēcīgāko hidroilisko spieķi pasaulē, Zaporozhes metalurģiskā kombināta ceļ vislielāko domu pasaulē.

Izmantojot kolektīvo lielsaimniecību priekšrocības, Ukrainas lauku darbajaudis guvuši izcilus panākumus. Tagad kolchozu laukos strādā 237 tūkstoši traktoros (rēķinot 15 zirgspēku traktoros), 73 tūkstoši kombainu un daudzi simti tūkstošu citu mašīnu. Tas deva iespēju krasli uzlabot lauk-

saimniecisko ražošanu, atvieglot grūto zemnieka darbu.

Jau pagājušajā gadā Ukrainā uz katru iedzīvotāju ražoja 3,7 kilogramus sviesta un 39 kilogramus gaļas. Tādējādi piena ražošanā uz vienu iedzīvotāju Ukraina pārspējusi Angliju un Itāliju un tuvojusies ASV līmenim. Ari gaļas ražošanā Ukraina pārspējusi Angliju un Itāliju, bet vēl atpaliek no ASV. Iesaistījusies visas tautas sacensībā, Ukrainas PSR lauku darbajaudis cinās, lai jau šogad panāktu ASV sviesta ražošanu, bet nākamgad arī piena ražošanu.

Padomju varas laikā neizmērojami bagātinājusies ukraiņu tautas garīgā dzīve. Tagad Ukrainas septiņgadīgās skolās mācās gandrīz 36 reizes vairāk un vidusskolās — 17 reizes vairāk bērnu nekā 1914. gadā.

Kopā ar visiem Padomju Savienības zinātniekiem lielu ieguldījumu zinātnē dod Ukrainas zinātnieki. Republikā ir Zinātņu akadēmija, Arhitektūras un celtniecības akadēmija, Lauksaimniecības zinātņu akadēmija un 443 zi-

nātniski pētnieciskās iestādes, kuras strādā ap 32 tūkstošiem zinātnisko darbinieku. Tas ir trīs reizes vairāk nekā pirms revolūcijas visā cariskajā Krievijā.

Ukraiņu tautas izcilie sasniegumi ir PSRS tautu nesatricināmās brālīgās draudzības rezultāts. Cieši sakari saimnieciskajā un kultūras jomā nodibinājušies starp ukraiņu un latviešu tautu. No Ukrainas mūsu republikā ievad akmeņogles, rūpniecības uzņēmumu iekārtu, lauksaimniecības mašīnas. Latvija savukārt sūta Ukrainai vilnas un zīda audumus, trikotāžas izstrādājumus, apavus, radio-uztverējus, precīzijas aparatus, mēbeles, zivis, dažādas patēriņa preces.

Neizsīkstošas enerģijas pilna, brālīgo tautu draudzīgajā saimē, sekmīgi realizējot PSKP XX kongresa vēsturiskos lēmumus, ukraiņu tauta mīļotās Komunistiskās partijas vadībā droši iet pretim jaunām uzvarām komunisma celtniecībā.

No pārskata un vēlēšanu sapulcēm
komjaunatnes pirmorganizācijās

Kāpēc lēmumi palika uz papīra?

Savā ziņojumā pārskata un vēlēšanu sapulcē komjaunatnes pirmorganizācijas sekretars kolchozā „Aktivists” b. Jankovskis atzīmēja, ka pārskata periodā pirmorganizācija pieņēmusi daudz labu lēmumu, paredzējusi veikt daudz interesantu pasākumu. Bija paredzēts gan rīkot reidus pa lopu novietnēm, organizēt tautas lauku darbus, pavasārī tika nolemts 1,5 ha platībā iesēt un audzēt kukuruzu, audzēt cukurbietes, iekārtot kultivētās ganības, veikt vairākus citus pasākumus.

Veikt šos darbus komjaunatnes organizācijai, protams, iesaistot arī pārējos jauniešus, bija visas iespējas. Pirmorganizācijā ir 10 komjaunieši, no tiem sekretars b. Jankovskis strādāja par zootehniķi, arī vairākiem citiem komjauniešiem ir vidējā specialā vai nepabeigta vidējā izglītība.

Kā patiesībā noticis? Gandrīz visi labie lēmumi palikuši uz papīra. Un galvenokārt tikai tāpēc, ka b. Jankovskis gaužām maz rūpējies par to izpildes organizēšanu. Vienīgais, kur jūtama komjauniešu līdzdalība, ir mākslinieciskās pašdarbības pulciņi. Komjaunieši piedalās deju kolektīvā, dramatiskajā pulciņā. Šajos pasākumos daudz palīdz Padures 7-gadīgās skolas skolotājas bb. Freimane un Ernstsone.

Uz jautājumu, kāpēc viss pirmorganizācijas darbs aprobežojies ar tautisko deju kolektīvu un ludziņu iestudēšanu, atbildi savā ziņojumā dod sekretars:

— Es pats masu pasākumos vairs nepiedalos... Uz sarīkojumiem neesmu bijis 8 mēnešus un nezinu, kas tur notiek... Talkās es pats neesmu piedalījies.

Tur b. Jankovskim taisnība — pieņemto lēmumu izpildē viņš nav darījis nekā. Tāpēc arī viņam sapulcē bija jādzird komjauniešu Skaidrītes Blokas, Dainas Miltovičas un citu kritika par savu bezatbildīgo rīcību. Un kā gan nē, ja ir bijis tā, ka paredzēts organizēt reidu pa lopu novietnēm, ieradusies komjaunieši, bet b. Jankovskis nav nemaz atnācis. Tāpat bijis ar talkām, ierodas komjaunieši, bet sekretara nav.

Gadījās arī tā, ka par sapulcēm sekretars nav paziņojis visiem komjauniešiem un sapulces izjukušas. Tāpēc arī nav nejausība, ka disciplina pirmorganizācijā vāja un pārskata un vēlēšanu sapulci vajadzēja sasaukt divas reizes, jo pirmo reizi daudz komjaunieši neieradās. Par b. Jankovska atbildības sajūtas trūkumu liecina arī tas, ka tā vietā, lai organizētu pieņemto lēmumu izpildi, viņš mēģināja pat mānīties — lai gan kukuruzas paredzētajā platībā nebija iesēta, viņš ziņoja komjaunatnes rajona komitejai, ka darbs paveikts.

Tā daudz labu ieceru, kolchozam vajadzīga darba, komjaunatnes organizācija neveica. Un tikai tāpēc, ka pietrūka enerģijas un gribas labi domāt realizēt.

Protams, šeit liela daļa vainas gulstas uz partijas pirmorganizāciju, kura nav kontrolējusi komjaunatnes pirmorganizācijas darbu.

Komjaunieši sapulcē ievēlēja pirmorganizācijas komiteju un jaunu sekretaru — Rutu Leiti. Jaunajai sekretarei un komitejai, mācoties no šogad pielastajām kļūdām, darbs jāuzlabo.

M. Vepere,
komjaunatnes rajona komitejas
skolu daļas vadītāja

Tā novēršam lopu ālavību

Mūsu kolchozā jau no 1950. gada ir noorganizēts lopu mākslīgās apsēklošanas punkts, ko vada kolchoznieks — mākslīgās apsēklošanas tehniķis b. Vansevičs. Pateicoties punkta sekmīgam darbam, šogad tāpat kā iepriekšējās mūsu kolchozā ir samērā mazs govju ālavības procents. Mākslīgā apsēklošana mums dod iespēju maksimāli izmantot labākos vaislas bulļus.

Šīnī gadā mūsu mākslīgās apsēklošanas punkts ir apsēklojis 541 govī, vaislai izmantojot galvenā kārtā vienu bulli. Daudz mūsu mākslīgās apsēklošanas punkts ir palīdzējis citiem kolchoziem un individualajiem govju īpašniekiem. Turpretim, ja mēs izmantotu tikai dabīgo apsēklošanas veidu, kolchozam būtu vajadzīgi vismaz 5—6 vaislas bulļi. Bez tam mūsu punkta uzturēšana kolchozam nekā nemaksā, jo punkts ieņem 4—5 tūkstošus rubļu gadā no

individualajiem govju īpašniekiem un organizācijām. Ar to punkta un bulļu uzturēšana tiek segta.

Lai novērstu govju ālavību arī mākslīgās apsēklošanas punktā pielietojam materiālās ieinteresētības principu. Punkta vadītājs saņem par katru iegūto teļu 2,5 litrus piena un slaucējām par katru iegūtu teļu tiek ieskaitītas 7 izstrādes dienas.

Lai kāpinātu piena izslaukumu, ļoti svarīgs faktors ir ālavības likvidēšana. No pieredzes esam novērojuši, ka katra ālava govys samazina pienu par apmēram 800—1000 litru gadā. Pielietojot govju mākslīgo apsēklošanu, mēs esam panākuši govju ālavības samazināšanos par apmēram 10 procentiem un gadā kolchozs papildus iegūst 18—25 tūkstošus litru piena.

V. Roze
Lisenko vārdā nosauktā kolchoza
zootehniķis

SKOLU DZĪVE

Vecāku komiteja palīdz uzlabot sekmes

Bērnu audzina ne tikai skolotājs, klases audzinātājs, bet arī dzīve, ģimene. Skolā bērns paverda tikai nedaudzas stundas dienā, bet pārējo laiku — ģimenē un sabiedrībā. Tāpēc starp ģimeni un skolu audzināšanas jautājumus jābūt vispilnīgākai saskaņai. Nevarēs pareizi audzināt bērnu, ja vecāki par skolēna saņemtajām piezīmēm disciplīnas neievērošanas gadījumos vainos skolu, skolotājus, kā tas ir, piemēram, ar 5. klases skolnieku T., pie kam bērns to zina. Tāpēc audzināšanas jautājumos ir vajadzīga plaša pedagogiska propaganda vecāku vidū. Šo darbu Kuldīgas I vidusskolā palīdz realizēt vecāku komiteja.

Organizatoriski tā sadalīta vairākos sektoros, kā mācību un audzināšanas darba, pedagogiskās propagandas, obligātās izglītības realizācijas un citos.

Mācību un audzināšanas darba komisijas vadītāja b. Šulce pati, iesaistot arī pārējos komisijas locekļus, apmeklē mājās nesekmīgos skolēnus, iepazīstas ar viņu dzīves apstākļiem un organizē palīdzību sekmēs vājākiem, pārrunājot ar vecākiem audzināšanas jautājumus.

Šogad, noslēdzot pirmo ceturksni, 3.-b klasē bija seši nesekmīgi skolēni. Biedre Šulce ar nesekmīgo skolēnu vecākiem pārrunāja, kā palīdzēt nesekmīgajiem. Krievu valodā noorganizēja papildnodarības, bet pārējos priekšmetos vecāki apsoliya sekot un palīdzēt saviem bērniem. Tagad sekmes skolēniem Kalniņai, Treilonam, Kirsleinam un citiem ir uzlabojušās.

Pedagogiskās propagandas un obligātās izglītības realizācijas komisijas vadītājai b. Klekmanei daudz darba, palīdzot klasu audzinātājiem cīnīties pret neattaisnotiem kavējumiem, klaiņošanu

pa ielām. Pašreiz regulāri vecāki organizē reidus pa pilsētu. Skolēni, kuriem gadījies satikt reida dalībniekus, baidās nākamajā reizē atrasties uz ielas pēc skolēniem atļautā laika. Tā skolēns F., atgriežoties no nodarbībām sporta skolā, satika reida dalībniekus pēc pulksten 21. Pēdējie norādīja, ka ir nepieciešama klases audzinātāja atļauja, ja tik vēl beidzas nodarbības. Skolēns F. šo atļauju nākamajā dienā arī no klases audzinātājas saņēma. Tagad reti gadās ielās sastapt I vidusskolas skolēnus pēc pulksten 21.

Jau pagājušajā mācību gadā vecāku komiteja un skolas vadība atzina, ka pozitīvus rezultātus dod vecāku aktīvu organizēšana pa klasēm. Vecāki ir vairāk ieinteresēti par tām klasēm, kurās mācās viņu pašu bērni. Pagājušajā mācību gadā pirmā pusgadā 8.-a klasē bija zems sekmju līmenis. Vecāku aktīvam strādājot, mācību gadu noslēdza ar labākiem rezultātiem, un tagad šīs klases visi skolēni mācās 9. klasē.

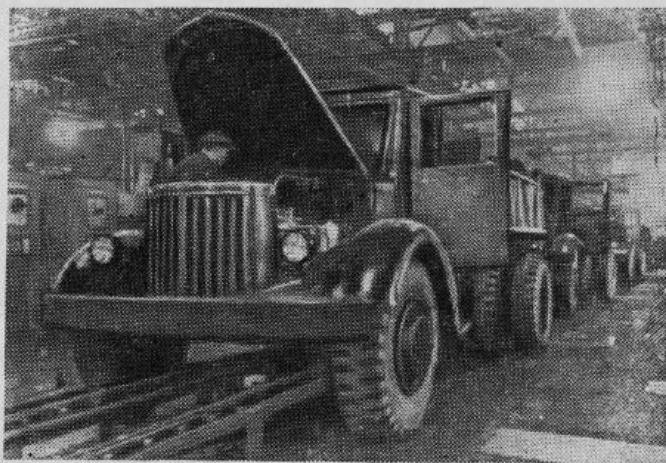
Pagājušā gada darba pieredze parādīja, ka ir nepieciešams organizēt tā sauktās „atvērto durvju dienas” vecākiem, kad viņiem ir iespējas aprunāties ar skolotājiem, skolas vadību, vērot bērnu darbu un uzvedību skolā. Arī šīnī mācību gadā skola organizēs tādas dienas, vienlaicīgi organizējot skolēnu burtinici un citu darbu izstādes, kur vecāki varēs pareizi spriest par savu bērnu sekmju līmeni.

Izstādi, kur bija parādīts, ko skolēni mācās praktisko darbu stundās, jau šogad organizējam vecāku sapulcē.

Aktīvs vecāku komitejas darbs — lieš atbalsts mācību un audzināšanas darba uzlabošanai skolā.

E. Doniņa,
Kuldīgas I vidusskolas mācību
daļas vadītāja

Pie MINSKAS AUTOMOBILU ražotājiem

Minskas automobilu rūpnīca ir viena no lielākajām automobiļu rūpnīcām mūsu zemē. Tās celtniecība tika uzsākta 1945. gadā. 1947. gadā, padomju varas 30. gadadienas priekšvakarā, rūpnīca izlauda pirmos piecus automobiļus. Tie pa lielākajai daļai gandrīz tika samontēti no daļām, kas bija atsūtītas no Jaroslavas automobiļu rūpnīcas.

Vairāku tūkstošu cilvēku lielais rūpnīcas kolektīvs, nemīgi izveidojot ražošanas apjomu, strauji palielināja automašīnu izlaidi, kas tik ļoti nepieciešamas tautas saimniecībai. Daudz veikuši rūpnīcas konstruktori, sadarbojoties ar ražošanas pirmirindniekiem, ieviešot un apgūstot jauno tehniku. Šajā laikā izlaists vai: ak nekā divi desmiti dažādu mašīnu, apgūta automobiļu ražošana mežrūpniecībai, kravas

mašīnas ar palielinātu caurbraukšanas spēju sliktos ceļos — 25-tonnīgie pašizkrāvēji, izgatavota izmēģinājuma partija spēcīgu 40-tonnīgo pašizkrāvēju. Labas atsauksmes rūpnīca gūst par izlaistajiem pašizkrāvējiem MAZ-205. Šajā gadā no konveijera nobrauca 35000 šā tipa pašizkrāvēju. Pašreiz grūti atrast kādu lielāku jaunceltni vai uzņēmumu, kur nestrādātu šie ekonomiskie un spēcīgie automobiļi. Šīs mašīnas ne vienu vien reizi ir parādītas starptautiskajās izstādēs un gada tirgos.

Autorūpnīca savas ražotās mašīnas MAZ-205 nosūta Ķīnas Tautas Republikai, Vācijas Demokrātiskajai Republikai, Somijai, Afganistānai, Ēģiptei un daudzām citām valstīm. Rūpnīca vienmēr turpina uzlabot un modernizēt automašīnu konstrukciju. Konstruktoriem, sadarbojoties ar tehnologiem un

Pa laikrakstā ievietoto
materiale pēdām

Aizbildināšanās nevietā

Mūsu laikraksta šā gada 17. novembra numurā ar virsrakstu „Mēs vēl gaidām” bija ievietots kritisks materials par to, ka 9. novembrī kolchozā „Spars” nenotika paredzētais kinoseanss. Tagad saņemta rajona kultūras nodaļas vadītāja b. Paīča atbilde, kurā teikts:

„... minētais atbilst patiesībai. Minētajā datumā kinodarbīnieki atradās Alsungā un degvielu trūkuma dēļ uz kinoizrāžu punktu nevarēja izbraukt”.

Izlasot atbildi, jāsecina, ka šāda aizbildināšanās ir nevietā. Kā paskaidro degvielas stacijas darbinieki, tad ne novembrī, ne decembrī benzīns nav trūcis. Un ja tiešām tā, tad jāsecina, ka kolchozs nav jau aiz kalniem — tikai 2 km no Alsungas un līdz pulksten 20 kaut vai ar bruņurupci visu iekārtu uz kolchozu varēja pārvest.

Biedram Paīčam nevajadzētu meklēt attaisnojumus, bet gan vairāk kontrolēt kinomechaniku darbu.

Vai jūs zināt, ka...

...salīdzinot ar 1945. gadu, cementa ražošana Latvijā 1956. gadā bija pieaugusi 23 reizes, bet 1960. gadā būs palielinājusies 31,5 reizes.

...1956. gadā Latvijā tika izdoti 83 nosaukumu laikraksti, kuru vienreizējais metiens sasniedza 574 tūkstošus.

...pašlaik Rīgā ir 1080 velkalu un 498 ēdnīcas. (LTA)

strādniekiem, racionalizatoriem, šīnī gadā izdevies pašizkrāvēju svaru samazināt par 100 kilogramiem. Lai uzlabotu vadītāja darbu, tagad kabīnē ir apsildāma ziemas apstākļos, kā arī ir iekārtota ventilācija, kas nepieciešama vasarā. Rūpnīcas kolektīvs pašlaik sāk izlaist automobiļus MAZ-502 ar palielinātu caurbraukšanas spēju sliktos ceļos apstākļos. Visumā tiek pabeigti arī darbi, lai varētu izgatavot izmēģinājumam pašizkrāvējus ar platformām, kas kravu izgāzīs uz sāniem.

Konstruktori pašreiz uzsākuši darbu pie kravas mašīnu MAZ-500 un pašizkrāvēju MAZ-502 konstruēšanas. Šīm mašīnām būs daudz spēcīgāki dzinēji. MAZ-502 būs ar uzlabotu hidraulisko iekārtu. Mašīnas kabīnē būs novietota virs dzinēja — kas samazinās mašīnas izmērus un kopējo svaru.

Padomju valsts 40. gadadienu Minskas automobiļu būvētāji sagatavojusi ar jauniem panākumiem ražošanā. Novembrī rūpnīca izlauda 75 tūkstošo mašīnu. Pēc Vissavienības pirmsoktobra socialistiskās sacensības rezultātiem rūpnīcas uzņēmums Minskā, automobiļu rūpnīcas kolektīvs ievietots pilsētas Goda plāksnē. Atbildot uz PSRS Augstākās Padomes jubilejas sesijas Aicinājumu visām Padomju Savienības tautām, automobiļu būvētāji deva vārdu, ka 1957. gada plānu viņi izpildīs pirms termiņa un kāpinot darba ražīgumu, dos produkciju virs plāna par 50 miljoniem rubļu un iegūs ne mazāk kā 6 miljonus virsplāna peļņas.

Attēlā: automašīnu montēšanas cečā. Uz konveijera viens no izmēģinājuma automobiļiem.

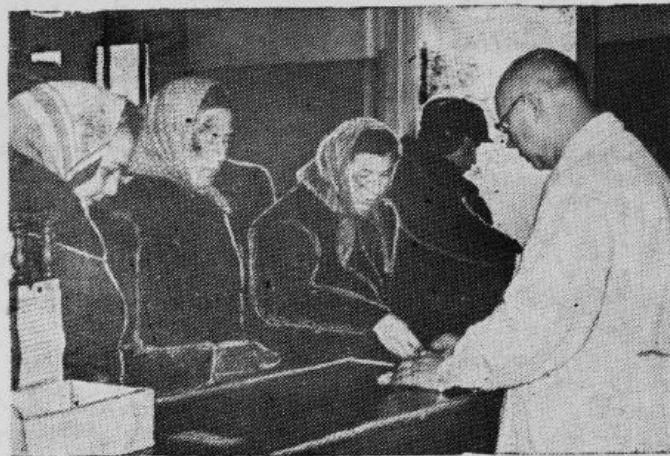
TASS fotokronika

PIE ZĀĻU MEISTARIEM

Dežuraptiekas pārvaldniece b. France par mūsu pilsētas galveno aptieku zina daudz pastāstīt. Viņa tajā strādā kopš 1937. gada. Un cik ļoti aptieka šajā laikā pārvērtusies. Ja sākumā tur strādāja tikai 4 cilvēki, tad tagad — 24. Ar vajadzīgajiem medikamentiem aptieka apgādā ne tikai iedzīvotājus, bet arī visas rajona ārstniecības iestādes. Gadu no gada palielinājas apgrozība. Ja 1956. gadā apgrozījumu plāns bija 975 tūkstoši, tad šogad — 1 miljons 90 tūkstoši rubļu. Šo uzdevumu aptiekas kolektīvs veica līdz 1. decembrim. Vairāk tūkstošu rubļu kolektīvs apņēmies vēl ieņemt līdz gada beigām.

Aptiekā diendienā strādā divās maiņās, bet no plkst. 22—8 dežurē viens cilvēks.

Kāds tad ir darbs aptiekā? Jāsaka, tas daudzējādā ziņā atšķiras no citiem. Pirmkārt, no visiem aptiekas darbiniekiem prasa vislielāko precizitāti. Pietiek tikai nedaudz kļūdīties, kļūdīties par dažiem miligramiem un zāļu sastāvs ir pavisam cits, bet tas jau var maksāt pat ar cilvēka dzīvību. Tādēļ zāļu izgatavošana ir diezgan sarežģīta. Vispirms

Daudz darba vienmēr pārdevējam b. Nelusam.

receptes pieņem un noceno. Tad farmaceits sajauc attiecīgās vielas, pēc tam kontrolēris pārbauda ar dažādu analīžu palīdzību un tikai tad zāles nodod izsniegšanai.

— Agrāk zāļu izgatavošana notika kājās stāvot, — stāsta pārvaldniece b. France. — Tas bija nogurdinošs darbs. Tagad esam sapēmuši 4 vietīgu modernu asistentu galdus. Pie tā ērti varam sēdēt un gatavot zāles. Zāles novietotas uz gro-

zāmiem statīviem. Šogad iekārtots arī autoklavs sterilizācijai.

Aptiekas kolektīvs labi veic savu uzdevumu. Par to liecina arī tas, ka par III ceturkšņa plāna pārsniegšanu vairāki darbinieki saņēma premijas. Uz Oktobra svētkiem premiju saņēma receptare b. Fektere.

Taču aptiekas kolektīvam diendienā jāpārvar daudzgrūtību, kas galvenokārt rodas atsevišķu iestāžu bezrūpības dēļ. Aptieka, kur tagad katru dienu apstrādā ap 300 receptu, vārda pilnā nozīmē ir par šauru. Telpu trūkuma dēļ nav pat kur uzstādīt destilācijas aparātu. Sterilizācijas istabai nav apsildīšanas iekārtas, tādēļ jāstrādā aukstumā. Pie aptiekas nav pat akas, lai gan dienā vajag ap 40 spaiņu ūdens, kuru meklē pa sētām. Nav arī pudeļu mazgāšanas telpas, pagrabs. Tas viss, bez šaubām, ievērojami traucē darbu. Cerams, ka šos trūkumus novērsīs un jaunajā gadā aptiekas kolektīvs gūs vēl labākus panākumus.

E. Rītums

Zāļu izgatavošana un pārbaude. Priekšplānā kontroliere Olīta Rudevica.

Par audzināšanas iemām

Tāpēc viņi nokļuva uz noziedzīga ceļa

Mūsu valstī nav nekādu sociālo pamatu bērnu noziegumiem. Ja arī dzirdam par bērniem kaut ko sliktu, tad lēmums — vecāku kontroles trūkums.

Teikto apstiprina šādi gadījumi. Edoles 7-gadīgās skolas 4. klasē mācījās Jānis Padrevics. Pārbaudot zēna mājas apstākļus, jāsaika, ka viņam nekā netrūka, lai labi mācītos. No rītiem Jānis gāja uz skolu un māte nemaz neliķās ne zinīs, vai mājās viņš atgriežas tūdaļ pēc stundām vai vēl vakarā. Māte pat neinteresējās par dēla sekmēm skolā un darbu mājās.

Rezultatā Jānis sāka kavēt stundas, slikti mācīties. Skolotāji par visu ziņoja vecākiem, bet bez rezultātiem. Jānis vēl biežāk neieradās skolā un klaiņoja ar kaut kādiem „draugiem”.

Kas tad bija šie Jāņa draugi? Lūk, viens no viņiem — Ludis Balodis, kurš pašreiz notiesāts par zādzībām un citiem noziegumiem. Šis Ludis tad arī pāvedināja nepilngadīgo zēnu uz noziegumiem.

Pirmā līdzdalība zādzībā bija februārī, kad Jānis ar Ludi nozaga kādam pilsonim motoru. Protams, drīz noziegums tika atklāts, taču Padrevicai dēla noziegums nemaz neradīja sirdsapziņas pārmetumus. Tiesa, viņa apsūdzēja

vairāk sekot puikas gaitām. Taču tie bija tikai tukši vārdi.

Drīz klases audzinātāja atklāja jaunu Jāņa noziegumu. Viņš bija nozādzis Dzidrai Bergmanei pulksteni, kabatas lukturi un 37 rubļus. Par minēto noziegumu vecāki varēja arī nezināt. Taču nozagtas mantas viņi redzēja un zēnam pat neuzprasīja, kur tās pēmtas.

Pēc šī gadījuma Jāņa māte stingri apsūdzēja, ka no zēna puses šādas lietas vairs neatkārtosies. Skolotāji neticēja zēna asarām un mātes solījumiem. Bet vai tie bija patiesi, par to jāsaubās. Un jāsaubās tādēļ, ka pēc neilga laika „Bāliņ” mājās pilsoņa Kaminska dzīvoklī Jānis izcēla logu, ielīda istabā, izzaga naudu un dažādus produktus. Noziegumam sekoja noziegums. Oktobrī pilsonim Martinsonam pazuda velosipeds, kurš atradās pie Jāņa.

Lūk, kur noveda šī paviršā dēla audzināšana. Tagad Jānis Padrevics ir atņemts mātei un nosūtīts uz mazgadīgo bērnu labošanas koloniju.

Nesim otru piemēru, kur noved vecāku bezatbildīgā bērnu audzināšana.

Septembrī man ziņoja par velosipeda zādzību. Un gluži neticami, ka šis zaglis, pareizāk sakot — zaglēns, bija Padu-

res 7-gadīgās skolas III klases skolēns Jānis Blumbergs. Kā tad šis zēns, kuram mājās ir māte un tēvs, nonāca uz slidenā ceļa? Gluži vienkārši — arī šajā ģimenē ne māte, ne tēvs neinteresējās par puikas ārpus mājas gaitām un nodevās tikai savam darbam. Vēl vairāk! Kad skola ziņoja uz mājām par Jāņa nesekmību un kavējumiem, vecāki neliķās zinīs. Skolotāji uzaicināja vecākus ierasties skolā uz pārrunām, bet viņi negāja.

Līdzīgs gadījums bija ar Planīcas III klases skolnieci Lidiņu Zoni. Arī viņa pieķēra zādzībā.

Tagad jau ilgāku laiku meitene neapmeklē skolu, taču vecākus tas nebūt neuztrauc. Vēl vairāk. Kad pie viņas ieradās klases audzinātāja b. Oskalne un Kursas ciema padomes priekšsēdētājs b. Megnis, lai aprunātos par meitenes sekmi skolā un audzināšanu, tad māte pat šos ciemiņus neielaida istabā.

Jājautā b. Zonei, kā viņa turpmāk domā audzināt savus bērnus?

Biedri vecāki! Bērnu audzināšana — mūsu jaunā komunisma laikmeta cilvēka veidošana ir jūsu rokās. Rūpējieties par viņiem, kontrolējiet to darbu kā mājās tā ārpus tās, un esiet modri, lai tādas lietas kā ar abiem Jāņiem un Lidiņu vairs nekad neatgadītos.

I. Lapšovs,
milicijas Edoles iecirkņa pilnvarotais

Brālīgajās republikās

Vieglbetons

Igaunijas PSR Tautas saimniecības padomes būvmateriālu rūpniecības pārvaldes centrālā zinātniski pētnieciskā laboratorija sākusi izgatavot vieglbetonu, izmantojot smalkus degakmens pelnus.

Atšķirībā no putu betona, kura porainību panāk, maisījumu mehāniski saputojot, vieglbetona porainību panāk, pievienojot degakmens pelnu, smilšu un ūdens maisījumam gāzes veidotāju — alumīnija pulveri.

No jaunā būvmateriāla iz-

gatavotas pirmās izmēģinājuma detaļas. Analīze rāda, ka tas ir daudz izturīgāks par putu betonu, turklāt lētāk izmaksā. Jaunais betons ir viegls materiāls, kas labi izolē siltumu. To var piestiprināt ar naglām un urbt.

Līdz ar lielajiem sienu blokiem no jaunā būvmateriāla izgatavos mazus blokus, kas neprasa speciālu montažas mehānismus un ko izdevīgi izmantot individuālo māju celājiem un lauku celtniekiem.

Cukurbiešu audzētāju lielie ienākumi

Šogad cukurbietes teicami padevušās kolchozā „Jauna gvardija” (Lietuvas PSR). A. Buča brigādē no katra hektāra iegūts līdz 220 centneriem biešu. Valstij nodotas gandrīz tūkstoš tonnas cukurbiešu. Kolchoznieki par tām

saņēms apmēram 400 tūkstoš rubļu — 3,5 reizes vairāk nekā pērn.

Par cukurbietēm daudz ieņem arī kolchozi „Lepino keliu”, „Gimtoji zeme” un J. Žemaites vārdā nosauktais artelis.

Bērnu sanatorija kolchozā

Čadirlungas rajona kolchoza „Oktobra 40 gadi” (Moldavijas PSR) valde atvērusi sanatoriju pirmsskolas vecuma bērniem. Tajā 25 bērni varēs

uzturēties 30—45 dienas. Valde izraudzījusi arī cilvēkus, kuri kops mazos atpūtniekus.

20 tūkstoši trikotažas izstrādājumu virs plāna

Šauļu trikotažas fabrikas „Verpstas” (Lietuvas PSR) kolektīvs pirms termiņa izpildījis 10 mēnešu programmu un devis virs uzdevuma 20 tūks-

tošus trikotažas izstrādājumus. Salīdzinot ar to pašu laika posmu pagājušajā gadā, trikotažas izstrādājumu ražošana pieaugusi par 13 procentiem.

Skolas avize

Iznācis Onušas vidusskolas (Lietuvas PSR) avīzes „Lepino keliu” pirmais numurs. Tajā ievietots skolas direktora A. Čerņauška raksts „Pirmā ceturkšņa rezultāti”, komjaunatnes organizācijas sekreta-

ra P. V. Vaitkevičus stāsts, informācija par skolas dzīvi.

Avīze ilustrēta ar fotouzņēmumiem un zīmējumiem. Tās metiens — 400 eksemplāru.

Naudas un mantu loterija

Ievērojot daudzos darbaļaužu priekšlikumus un viņu vēlēšanos, Latvijas PSR Ministru Padome pieņēmusi lēmumu sarīkot 1958. gada pirmajā ceturksnī naudas un mantu loteriju 20 miljonu rubļu kopsumā. Laimestu vērtības suma ir 8 miljoni rubļu.

Loterijas biļetes piecu rubļu vērtībā izplatīs, stingri ievērojot brīvprātības principu. Tas pārdos iedzīvotājiem par skaidru naudu. Starp 1380 mantu laimestiem ir automašīnas „Volga” un „Moskvič”, motocikli, motoroleri, televizori, radiozīvērēji, veļas mazgājamās mašīnas, saldējamie skapji, bajani, velosipedi un fotoaparāti. Loterijā izlozēs arī vairāk nekā 126 tūkstošus naudas laimestu no 20 līdz 500 rubļu apmēra.

Loterijas laimestu izloze notiks 1958. gada aprīlī.

(LTA)

Rosīgāku FIZISKĀS AUDZINĀŠANAS darbu skolās

Šogad notikušajā Vissavienības skolu jaunatnes IV spartakiadē Latvijas skolēni uzrādīja vājus rezultātus, iegūstot 12. vietu. Šāds stāvoklis nedrīkst atkārtoties nākamajā spartakiadē.

Tāpēc arī mūsu rajona skolu direktoriem, fiziskās audzināšanas skolotājiem nepieciešami pārdomāt, kādas klūdas pieļautas fiziskās audzināšanas darbā.

Viens no lielākajiem trūkumiem tas, ka ne visām mūsu skolām ir sporta zāles, kur varētu nodarboties ziemas periodā, nav arī vajadzīgā inventāra. Šis trūkums visvairāk skar lauku skolas, kur dažkārt gan iekārtotas aktu zāles, ko izmanto samērā reti, bet par telpām sporta nodarbībām, kas nepieciešamas gandrīz katru dienu, nav padomāts.

Daudzās republikās, kā Igaunijā, Lietuvā jau ieviestas 3—4 fiziskās audzināšanas stundas nedēļā. Ne tā tas ir pie mums. Tikai retā skolā republikā ir 3 stundas fiziskās audzināšanas nedēļā, tas pats sakāms par mūsu rajona skolām.

Liels solis uz priekšu ir tas, ka skolās atļauta atzīme 2 arī fiziskajā audzināšanā. Skolēniem, bēdžot vidusskolu, jā-

izpilda III sporta klase, tas ir, jāiegūst atzīme 5. Jānoskrien 100 m — 12,2 sek., augstlēkšanā — 155 cm, 5 kg lode jāgrūž — 13 m utt.

Protams, šeit būs arī savi izņēmumi.

Kāds stāvoklis mūsu rajona skolās? Visumā skolās šogad sagatavoti daudzi klases sportisti, sevišķi tas sakāms par Alsungas vidusskolu, kur par pasniedzēju strādā b. Ēķis. Alsungas vidusskola vien šogad sagatavojusi 44 jaunatnes klases, 61 III klases un 5 II klases sportistus dažādos sporta veidos. Arī Kuldīgas I vidusskolā sagatavoti 23 jaunatnes klases, 20 III klases un 13 II klases sportisti.

Sliktāks stāvoklis Kabiles vidusskolā, kur sagatavoti tikai 5 jaunatnes klases sportisti. No 7-gadīgajām skolām šinī virzienā vislabāk strādājušas Kuldīgas 1. 7-gadīgā skola (pasniedzējs b. Vilce) un Basu 7-gadīgā skola.

Nevienai klases sportistu nav sagatavojušas Rendas, Vārmas, Turlavas, Planīcas un Kurmāles 7-gadīgās skolas. Šeit fiziskās audzināšanas skolotājiem nekavējoties enerģiski jāstājas pie darba, lai panāktu nekavēto.

A. Riežnieks,
komjaunatnes rajona komitejas
instruktors

Mājlopu skaitīšana

PSRS Centrālā Statistiskā Pārvalde izdara mājlopu skaitīšanu pilsetās un laukos pēc stāvokļa uz 1958. g. 1. janvāri. Skaitīšana jāizdara laikā no 1958. g. 1.—8. janvāriem.

Mājlopu skaitīšanai ir liela valstiska nozīme un tā izdarāma ar partijas, padomju, saimniecisko un sabiedrisko organizāciju aktīvu palīdzību.

Skaitīšanas nolūkā rajona izpildu komitejas apstiprināti skaitītāji apstaigās visas apdzīvotās vietas laukos un namapsumus pilsetās. Lopus uzskaitīs pēc to at-

rašanās vietas. Arī mītināšanā nodotos lopus uzskaitīs pēc atrašanās vietas.

Sabiedriskie lopi iestādēs un uzņēmumos jāuzskaita uz inventarizācijas datu pamata, aizpildot veidlapu f. № 1. Skaitīšanas veidlapa jāuzglabā iestādē (uzņēmumā), līdz ieradīsies skaitītājs, kas pārbaudīs datu pareizību, salīdzinot ar inventarizācijas un grāmatvedības datiem.

Skaitīšanas veidlapas saņemamas plānu un ekonomikas nodaļā.

Pēc uzskaites pabeigšanas privatā sektora saimniecībās izdarīs kontroles uzskaiti.

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTĪS

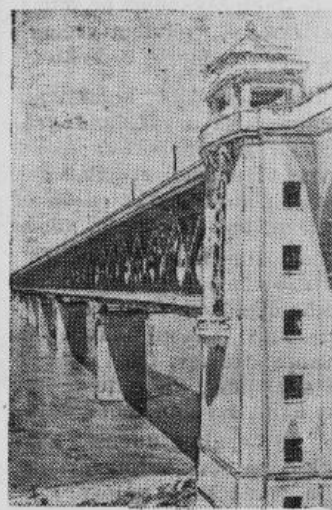
ČECHOSLOVAKIJA

Čehoslovākijas republikā netālu no Banskā-Bistricas (Slovākijā) pēc padomju inženieru projekta cel vienu no lielākām cementa rūpniecības.

Attēls: pirmās cementa rūpniecības krāsns.

KĪNA

Pabeigta lielākā tilta būve pār Jandzi upi. Jaunā tilta garums 1700 metru. Tiltam ir divi stāvi: apakšējā stāvā dzelzceļu līnija un augšējā — auto-maģistrāle. Zem tilta var iziet 10 tūkstoš tonnu tilpuma kuģi. Tiltu uzsāka būvēt 1953. gadā un pabeidza divus gadus pirms termiņa.

Attēls: jaunais tilts.

Starptautiskais apskats

ASV nodomi un īstenība

Parīzē beigusies Ziemeļatlantijas savienības (NATO) padomes sesija. Šo 15 kapitalistisko rietumvalstu militāro grupējumu radījuši amerikāņu imperialisti, lai realizētu savus plānus par ASV pasaules kundzības nodibināšanu. NATO padomes Parīzes sesija notika sevišķi svinīgā atmosfērā. Tajā piedalījās Ziemeļatlantijas bloka valstu valdību vadītāji, tai skaitā ASV prezidents Eizenhauers, kā arī šo valstu ārlietu un kara ministri.

Ziemeļatlantijas bloka vadītāji amerikāņi gribēja Parīzē demonstrēt šā militārā grupējuma „vienotību un spēku”. Viņi gribēja arī uzspiest Rietumelpas valstīm lēmumus par militārās gatavošanās pastiprināšanu, īpaši par atomšāvilņu raķešu starta laukumu izvietojumu Rietumelpā.

Taču ASV nodomiem stipri pretojās dažas Rietumelpas valstis. „NATO vienotības demonstrējums nenotika”, — atzīmē kāds franču laikraksts. Sevišķi lielu pretestību izraisīja amerikāņu priekšlikums izvietot Rietumelpas valstīs raķešu un kodolieročus. Daudzi sesijas dalībnieki pareizi saskatīja šajā priekšlikumā nāves briesmas savām valstīm. Norvēģijas un Dānijas valdību vadītāji paziņoja, ka šīs valstis nepieļaus izveidot savā teritorijā atomšāvilņu raķešu starta laukumus. Norvēģijas un Dānijas pārstāvjus atbalstīja vēl citi sesijas dalībnieki.

Neveiksmi cieta arī amerikāņu diplomātijas mēģinājumi nepieļaut PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja N. A. Bulganina vēstījumos NATO valstu valdību vadītājiem ietvertu miermīlīgo ierosinājumu apspriešanu Parīzes sesijā. Pretēji ASV gribai šie vēstījumi saistīja sesijas dalībnieku uzmanību. Daži no viņiem izteicās, ka padomju ierosinājumi jāizskata, un pat atzina par pieņemamu plānu izveidot Viduseiropā jostu, kurā netiktu izvietoti atomieroči.

Šādos apstākļos amerikāņu pārstāvjiem un viņu domu biedriem nācās manevrēt, lai uzspiestu citiem Ziemeļatlantijas bloka dalībniekiem tādas dokumentus par Parīzes sesijas rezultātiem, kas būtu pieņemami Savienotajām Valstīm. Sesija ilga četras dienas.

Tās noslēgumā tika pieņemta deklarācija un noslēguma komunikā, kas ieturēti stipri vispārīgos izteicienos un spēka politikas garā. Tajā pašā laikā sesijas dokumentos norādīts, ka NATO valstīm ir nodoms atjaunot sarunas ar Padomju Savienību atbrūņošanās jautājumā. Daudzas ārzemju avīzes raksta, ka ASV nav panākusi Parīzes sesijā tos mērķus, ko tās bija sesijai spraudušas. NATO Parīzes sesijā, saka franču avīze „Liberation”, izpaudās ASV autoritātes krišanās un Ziemeļatlantijas bloka valstu domstarpību pastiprināšanās.

Tomēr Savienotajām Valstīm izdevies uzspiest sesijā vairākus lēmumus, kas liecina, ka Ziemeļatlantijas bloks turpinās drūzāli no bruņošanās un pastiprinās militāro gatavošanos. Starp citu, to liecina „principā” pieņemtais lēmums apbrūņot NATO karaspēku Eiropā ar amerikāņu vidējā darbības rādus raķetēm. Tiesa, lai praktiski vienotos par raķešu starta ierīču izvietojumu Rietumelpas valstīs, nolemts sasaukt vēl vienu NATO padomes sesiju 1958. gada sākumā.

Neraugoties uz domstarpībām, kas izpaudās NATO padomes Parīzes sesijā, pēdējā liecināja, ka Ziemeļatlantijas militārais grupējums joprojām paliek tāda organizācija, kas apdraud mieru Eiropā un visā pasaule. Tas uzliek mieru mīlošajām tautām pienākumu nemīlīgi kāpināt savu modrību, pastiprināt cīņu par valstu mierīgu līdzās pastāvēšanu.

Šajā sakarā sevišķi svarīga nozīme ir lēmumam, ko pieņemus 14. decembrī beigusies Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblējas XII sesijā. Šajā lēmumā apsvēlta visu valstu mierīgas līdzās pastāvēšanas ideja, neatkarīgi no to sabiedriskās iekārtas un dzīves veida. Neraugoties uz miera ienaidnieku pretestību, mierīgas līdzās pastāvēšanas ideja iegūst arvien vairāk piekritēju plašajās tautu masās. Cīnīties par tās realizēšanu ir mūsdienu svarīgākā prasība.

A. Šatilovs

K A R A

L. ŠEININS

NOSLĒPUMS

STĀSTS

(5. turpinājums)

Piesardzības nolūkā Kraške, izgājīs no sūtniecības ēkas Leontjeva šķersielā, vispirms devās uz Arbatu un bulvaru loku. Pie pieminekļa Timirjazevam Kraške apsēdās uz soliņa, atpūtās un pārlecīnājies, ka viņam neviens neseko, gāja uz Puškina laukumu, kur pēkšņi ielēca ejošā tramvajā no kura tikpat pēkšņi izlēca Cistije prudi rajonā. No šejienes viņš vispirms ar autobusu, bet pēc tam ar tramvaju aizbrauca līdz Izmaloņas zvernicai.

Kad viņš izgāja uz asfaltētās šosejas, kuras vienā pusē atradās nelielas koka mājiņas ar puķu un sakņu dārzīņiem, bet otrā pusē tālu aizstiepās šāļcoss priežu mežs, viņš tūlīt kļuva mierīgāks.

Šajā septembra vakarā šoseja bija tukša, no dārzīņiem atskanēja rotājošos bērnu balsis, augstās priedes klusi sārtojās nojošās saules staros.

Bez sevišķām grūtībām Kraške atrada vajadzīgo māju. Tā atradās aiz puķu dārzīņa. Mājīņa bija veca, celta no koka, laika ietek-

mē izbalējušā zaļā krāsā un salāpītu, sarūsējušu, mazliet saskiebusu un manāmi nosēdušu skārda jumtu.

Un, lūk, tagad, stāvēdams šajā tumšajā, pēc pelēm smirdošajā virtuvē, Kraškes kungs izdzirdēja gandrīz aizmirstas romances vārdus un motivu. Tas šķita laba pazīme, un Kraškes kungs, smaidīdams par nelielo satraukumu un uzpeldējušām atmiņām, droši vēra durvis, aiz kurām dziedāja baritons.

Nelielā, vecmodīgā mēbelēm iekārtotā istabā ar noplukušu, toveri iestādītu gumijkoku, audekla logu aizkariem un krāsainām gridsegām uz grīdas, sēdēja pavēcs drūms cilvēks ar gitaru rokās. Ieraudzījis ienākušo Kraški, aizsmakušā baritona īpašnieks uzreiz apklusā, ļaujot viņam nekaitrīgi skatīties ar savām izvalbitajām acīm uz ienākošo.

— Atvainojiet, — teica Kraške, nopemdam platmali, — vai es varu satikt biedru Golubcovu, Sergeju Petroviču?

— Bet no kurienes un kas jūs

esat? — savukārt jautāja istabas iemītnieks.

— Iekāms atbildēt uz šo pamatoto jautājumu, — pasmaidīja Kraške, — es gribu pārliecināties, ka runāju tieši ar to, kas man vajadzīgs? Es jūs nepazīstu.

— Jā, es esmu Sergejs Petrovičs, — atbildēja vīrietis, — bet kas jums vajadzīgs? Es arī jūs nepazīstu.

— Par nožēlošanu, mēs tiešām esam nepazīstami, — teica Kraške, — bet es griežos pie jums jūsu godājamā tēvoča Valērija Pavloviča uzdevumā...

— Man nav nekāda tēvoča, — mazliet asāk nekā vajadzīgs atbildēja Golubcovs, ar to ļoti iepriecinādams Kraški.

— Vai blakus istabā kāds dzīvo? — pēkšņi jautāja Kraške. — Vai mūs neviens nedzirdēs?

— Bet kas jums īstenībā vajadzīgs?

— Man jānodod jums vēstule no jūsu tēvoča, viņa augstības ģenerāļa Golubcova, — mierīgi atkārtoja Kraške. — Man ir jūsu fotogrāfija, bet, tiesa, es jūs nepazīstu. Starp citu, tas nav nekāds brīnums, ja atceras, no ka jūs, Golubcova kungs, tajā uzņemti tūkstoš deviņi simti deviņpadsmitajā gadā, virsnieka formā, kad jūs, ja nekļūdos, dienējāt brīvprātīgās armijas pretizlūkošanas daļā. Man šo fotogrāfiju iedeva jūsu tēvocis, lai mēs vieglāk atrastu kopēju valodu.

Un Kraške pasniedza Golubcovam mazliet izbalējušu fotogrāfiju, uz kuras Sergejs Petrovičs bija uzņemts visā augumā virsnieka formā. Golubcovs izrāva fotogrāfiju un acimirkli saplēs sīkos gabaliņos. Kraške smaidīdams apsēdās uz krēsla, negaidīdams aicinājumu. Golubcovs smagi elpoja.

— Velti jūs saplēsāt fotogrāfiju, ļoti cienījamais Sergej Petrovič, — pārmetoši teica Kraške, šūpodams galvu. — Es jau paredzēju tādu gadījumu un izgatavoju dažas teicamas fotokopijas. Lūk, viena no tām...

Un viņš pasniedza apmulsušajam Golubcovam jaunu fotogrāfiju.

— Kas jūs esat un ko jums no manis vajag? — aizsmakušā balsi jautāja Golubcovs.

— Es esmu ģenerāļa Golubcova draugs un ceru kļūt arī par jūsu draugu, — atbildēja Kraške, aizsmēķējis cigareti. — Bet sākumā iepazīstīties ar jūsu tēvoča vēstuli, kuru viņš jums atsūtīja no Berlīnes.

Kraške pasniedza Golubcovam vēstuli. Golubcovs to divas reizes izlasīja, tad samoklēja sērķociņus un sadedzināja vēstuli.

— Lūk, redzat, Sergej Petrovič, jūs velti tā uztraucaties, — atkal ierunājās Kraške.

Jūs varat man pilnīgi uzticēties. Mēs esam vienāda vecuma unvie-

nādi audzināti laudis, tādēļ viegli viens otru sapratīsim...

— Kas jūs esat? — vēlreiz jautāja nobālējušais Golubcovs.

— Jūsu tēvoča draugs, un viņš jums par to raksta. Starp citu, ja jūs aizmirsāt vēstules saturu, tad man ir arī vēstules fotokopija.

— Ko jums no manis vajag?

— Pagaidām neko. Bet turpmāk varbūt pavisam sīkus pakalpojumus. Iepazīsimies. Pastāstiet, kā jūs dzīvojat... Jūs, bez šaubām, esat apzinīgs arod biedrības biedrs? Proletarietis vai padomju kalpotājs?

— Es strādāju kādā institūtā par sargu. Par naktssargu...

— Par naktssargu? Hm, nevar teikt, ka jūs esat veicis spidošu karjeru. Kas par institutu?

Un te Kraške labpatikā noklausījās apstiprinājumu tam, ko viņš paredzēja: tas bija tas pats instituts un, tāpat, tas pats Golubcovs...

Pats liktenis palīdzēja Kraškes kungam, un „operācija Sirluss” — pats liktenis!

Kraškes un Golubcova saruna turpinājās līdz vēlai pusnaktij.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms